

Lysholt Hansen (S):

Jeg må sige, at jeg har vel aldrig i min tid herinde været udsat for en kritik af den karakter, som er fremsat i betænkningen her, og vi har da også drøftet det i udvalget og overvejet, hvorledes vi i forbindelse med udvalget for forretningsordenen egentlig i fremtiden skal forholde os i sager af den karakter for overhovedet at få dette ting til at arbejde på en måde, som er forsvarlig.

Det, der står i denne betænkning om dårlig behandling af fremskridtspartiet, er for mig at se et ganske klart udtryk for en linje i fremskridtspartiet, der har det ene formål at nedbryde arbejdsmulighederne for dette ting, at ødelægge dets arbejdsvilkår.

Jeg må måske nævne ganske klart, hvornår og hvad der er sket. Der skete det, at forslaget var til første behandling den 12. marts 1976, ordføreren var hr. Glistrup. Forslaget blev samme dag henvist til udvalget, og vi holdt derefter møde i kulturudvalget den 17. marts, hvor man behandlede dette forslag om ophavsretsnedtrapping, man behandlede lovforslaget om søfolks fjernsynsbetjening, man behandlede lovforslaget om ændring af teatervirksomhed, forslaget til lov om musik og lovforslaget om oprettelse af en kulturel fond. Som afslutning på mødet blev vi enige om — jeg understreger enige om — også med fremskridtspartiets tilstedeværende medlemmer, at spørgsmål, som man ønskede at stille, skulle indsendes inden ugens udgang, altså senest fredag.

Men for at det ikke skulle gå i glemmebogen — det kunne jo være, der var nogle, der ikke havde hørt, hvad man besluttede — udsendte jeg til alle partier som udvalgets formand en skrivelse, som jeg gerne vil have lov til at citere:

„I overensstemmelse med aftalen på kulturudvalgets møde i dag, den 17. marts 1976, bedes eventuelle spørgsmål vedrørende B. LIII — forslag til folketingsbeslutning om ophavsretsnedtrapping — afleveret snarest til sekretæren.“

Og dette snarest dækkede altså aftalen om senest fredag.

Hr. Poulsgaard, som jo har fremsat anken mod udvalget, havde orlov her i tinget fra den 11. marts til den 29. marts. Hans udvalgsplads var i denne periode overtaget af fremskridtspartiets medlem, fru Tove Weid-

ner, og hun deltog i møderne, det vil jeg gerne understrege. På kulturudvalgets møde den 24. marts, den 31. marts og den 7. april var dette forslag opført på dagsordenen, og på mødet den 7. april stod det opført som punkt nr. 7 på dagsordenen: eventuel afgivelse af betænkning over forslag nr. LIII.

På intet af alle disse møder var der kommet spørgsmål fra fremskridtspartiet, og så vover man at komme med en anke af denne karakter. Jeg vil gerne understrege, at det sidste møde altså blev holdt den 31. marts inden adviseringen om afgivelse af betænkningen den 7. april. Hr. Poulsgaard havde altså fra den 29. marts, hvor han igen gav møde i tinget, og frem til den 7. april mulighed for at komme med spørgsmål. Der kom ingen, men de kom den 7. april, hvor betænkningen skulle afgives. Jeg synes, at det simpelt hen er en undergravning af folketingets arbejdsmuligheder, som vi ikke kan være tjent med, og som udvalget for forretningsordenen snarest bør tage op. Hvordan skal vi arbejde, hvis vi med så mange ugers advisering af spørgsmål først får dem, når alle andre er klar til at afgive betænkning?

Sluttelig vil jeg gerne have lov at sige, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at hr. Glistrup var indkaldt, ellers ville hr. Glistrup prøve at underkende ærligheden hos de embedsmænd, som er medvirkende herinde. Hr. Glistrup var indkaldt til møde i kulturudvalget, når behandlingen af hans forslag skulle finde sted. Men fremskridtspartiets medlemmer — det husker jeg, for det hørte jeg — fremskridtspartiets medlemmer erklærede ved hvert af disse møder, at hr. Glistrup ikke ønskede at deltage i behandlingen, det blev varetaget af de øvrige medlemmer.

Jeg må måske for en ordens skyld henvise til, at jeg giver intet for disse beklagelser, specielt hvis jeg lige må have lov at citere, hvad fru Kirsten Jacobsen sagde den dag, vi behandlede spørgsmålet om Den nordiske Investeringsbank, hvor hun ganske klart gjorde det åbenbart i en chikanering af mit partis ordfører, at der virkelig var kommunikation i fremskridtspartiets gruppe. Der står ordret sådan — det er Folketingstidende 1975-76 sp. 8436:

„Den kommunikation hersker måske ikke i socialdemokratiet. Det ved jeg ikke noget om, men den hersker i hvert fald inden for